

**IVANA
BAJČER**

DOBRODOŠLICA

15/02/2021 - 28/02/2021

Galerija Šira

DOBRODOŠLICA

„Dobrodošlica“ nas uvodi u neodređen prostor preklapanja umjetničkog rada i svakodnevnog života. Taj uvijek složen proces preplitanja stvarnosti i umjetnosti neiscrpna je tema mnogih umjetnika i teoretičara umjetnosti. Umjetnica Ivana Bajcer zastupa neodvojivost svakodnevnog od umjetničkog rada ukazujući, performativno, crtežom i tekстом na njihovu uzročnu posljedičnu povezanost, baziranu na osobnom, intimnom doživljaju ljudi u vlastitoj obitelji i društvenom okruženju. I umjetnost i teorijska podloga na kojoj nastaje zastupa ovdje neodvojivost njihovih tokova utemeljenih na materijalnosti predmeta, tijela i umjetničkog rada, kao isječka svakodnevnog života u kojem je teorijski okvir sfera međuljudskih interakcija i društveni kontekst na koji se želi utjecati. „Dobrodošlica“, a posebno „Zahvala“ duboko je uronjena u „Relacijsku estetiku“ Nicolasa Bourriauda koji u djelima umjetnika vidi umjetničko stvaranje kao plodan teren za društvene eksperimente, prostor djelomično sačuvan od uniformizacije ponašanja.

Materijalnost i povezanost sa stvarnim u radu Ivane Bajcer iščitava se na nekoliko razina. Prva je upriličenje obiteljskog ručka u kojem se umjetnica u potpunosti posvećuje svakom detalju od pripreme pet sljedova jela koji od odgovaraju njezinim uzvancima, do pažljive dekoracije stola. Izgovorni sadržaj zahvala u suprotnosti je sa savršeno izbalansiranom atmosferom nedjeljnog ručka, koji je unatoč dobrim namjerama poznato mjesto obiteljskog sukoba i netrpeljivosti.

Performativni čin izricanja Zahvala, primarni je dio rada koji u potpunosti ostaje u sferi svakodnevnog života. Autorica ga zatim seli u područje vizualnog rada u kojem kroz tekst i sliku, u linijama i sitnim crtama usklađuje izgovoreni sadržaj zahvala upisujući u forme Portreta karaktere njezine obitelji i partnera. Linija teksta prati konture tijela i ponavlja, zatvoren, opušten, pogrbljen stav njezinih bližnjih, zadržavajući kod svih pet portreta isti linijski tretman tijela i detaljan tretman lica sitnim crtama, koji djeluje poput anatomskog crteža ljudskog tijela ispod kože. Time autorica ukazuje na sam proces ogoljivanja i zadiranje ispod površine koji je jednak u formalnom i sadržajnom pristupu temi, te na isti način zahvaljuje se sebi. Zahvala je izrečena riječima i autoportretom s tekстом koji prati formu zaštićenog fetalnog položaja u koji je upisana ukročena zdrava doza samokritike iznikla na dugotrajnim nezadovoljstvima.

U prvom postavu rad bakropis Ručak dimenzija velikog obiteljskog stola, autorica izlaže upravo na stolu, inscenirajući stvarni raspored kao u stvarnoj situaciji nedjeljnog ručka u kojoj je Zahvale izrekla. U „Dobrodošlici“ postavom „Ručka“ na zid ukida reprezentacijsko-mimetički sloj i njegovu snažnu vezanost za svakodnevni život, rad propušta u galerijsko umjetnički kontekst bez nužne vezanosti uz stvarni događaj.

Predmeti, tanjuri, čaše, pribor za jelo, bokal i posuda s kruhom simuliraju postavljeni kao za ručkom stvarane predmete na gotovo ikonografski način priključene osobama kojima se autorica u „Zahvali“ obraća. Stoga slike reprezentiraju slike, tako da svi oblici reprezentacije uključujući i stvarni ručak i tekst i grafike imaju isti referentni kod u kojem se slika shvaća kao referencijalna ili simulakrična. Pitamo se što je toliko iscjeljujuće u ponavljanjima i što je toliko uznemirujuće i uzbudljivo u očaravajućem sukobu s traumom, posvećenom ručku, u preciznom crtežu u koje je utkano, pa zatim i iskupljeno nezadovoljstvo u razrješavanju traume umjetničkim radom?

Autobiografski motivi, sjećanja na djetinjstvo i obiteljske odnose u „Zahvalama“, a obračun s iskorištavanjem i nerazumijevanje prema integritetu osobe u „Dvostrukim očekivanjima“ nadahnuće su svojoj originalnosti i radikalnoj subjektivnosti u kojima autorica u svijet umjetnosti prenosi traumu odnosa na poslu. Da bi riješila traume Ivana Bajcer rekonstruira predmete koji su povezani s iskorištavanjem i ponižavanjem na poslu. Kroz umjetnički čin rješava se trauma koje nije mogla riješiti u svakodnevnom životu. Tako je primjerice bezazleni crtež rukavica u koji je utkana riječ Nepoštovanje zapravo čin "bacanja rukavice u lice" naređenoj osobi koja je mladu umjetnicu slala kod rukavičara i na obavljanje različitih privatnih poslova.

„Dvostruka očekivanja“ su realizirana u seriji od dvadeset crteža takvih predmeta u kojima prostor privatnog, prostor poslovnog i prostor javnog autorica stapa u jedno - prostor razrješavanja traume.

Davorka Perić

WELCOME

Ivana Bajcer rođena je u Zaboku 12. rujna 1993. godine. Završila je srednju Školu za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću Zabok, grafički odjel, 2012. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer grafika, u klasi izv.prof.art. Tanje Dabo, 2018. te je pohvaljena nagradom Magna Cum Laude. Članica je HDLU-a (Hrvatskog društva likovnih umjetnika), HULU-a (Hrvatska udruga likovnih umjetnika) u Splitu. Sudjelovala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Sudjelovala je na međunarodnoj radionici MAPWorkshop u Budimpešti (2016.), na 17. međunarodnoj likovnoj koloniji u Monoštru / Szentgotthárd u Mađarskoj (2018.), na 22. međunarodnoj likovnoj koloniji LindArt u Lendavi (Slovenija 2017.) na kojoj je i osvojila prvu nagradu. Dodijeljena joj je pohvala za uspješan rad tijekom akademske godine 2013/2014., 2014/2015., 2016/2017. Dodijeljena joj je Rektorova nagrada za veliki timski rad znanstveni i umjetnički rad- Operu 'Agrippina' G. F. Händela koja je bila zajednički projekt studenata Sveučilišta u Zagrebu i Hrvatskog Narodnog kazališta u Zagrebu (2016.), te Nagrada za najbolje umjetničko ostvarenje izloženo na Kulturošu u gradu Čakovcu (2018.) Dobitnica je stipendije Erste banke u sklopu Erste fragmenta 13, Zagreb (2017.). Voditeljica je brojnih edukativnih programa i interaktivnih radionica; „Grafika visokog tiska” na međunarodnom stručno – znanstvenom skupu „Sretna djeca”, Hrvatski školski muzej, Zagreb. Trenutno je naslovni asistent u umjetničkom području, polje likovne umjetnosti, grana grafika, na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

"Welcome" introduces us to an undefined space of overlapping artistic work and everyday life. This everlastingly complex process of intertwining reality and art is an inexhaustible subject for many artists and art theorists. Artist Ivana Bajcer epitomizes the inseparability of everyday life from artistic work by pointing out, performatively, in her drawings and texts, their causally consequential connection, based on personal, intimate experiences of people in her own family and her social environment. Both art and the theoretical basis on which they are created, represent the inseparability of their flows here; they are founded on the materiality of objects, bodies and works of art, as a fragment of everyday life in which the theoretical framework is the sphere of interpersonal interactions and social context that wants to be influenced on. "Welcome", and "Giving thanks" in particular, are deeply immersed in the "Relational Aesthetics" of Nicolas Bourriaud, who sees artistic creation in the works of artists as a fertile terrain for social experiments, a space partially preserved from the uniformization of behavior.

Materiality and the connection with the real in Ivana Bajcer's artwork can be interpreted on several levels. The first is the arrangement of a family lunch in which the artist devotes herself entirely to every detail, from the preparation of five dish courses that suit her guests, to the careful decoration of the table. The articulated content of giving thanks contrasts with the perfectly balanced atmosphere of a Sunday lunch, which is, regardless of good intentions, a well-known place for family conflict and intolerance.

The performative act of pronouncing thanksgiving is the primary part of the artwork that remains entirely in the sphere of everyday life. The author then moves it to the field of visual artwork, where through text and image, in lines and small contours, she harmonizes the spoken content of giving thanks by inscribing the characters of her family and her partner in the form of a Portrait. The line of the text follows the contours of bodies and echoes the closed, relaxed, hunched posture of her loved ones, retaining in all five portraits the same linear body treatment and detailed facial treatment, with fine contours. The treatment appears like an anatomical drawing of the human body under the skin. In this way, the author points out the process of denuding and grazing below the surface. The process is the same in regard to the formal and substantial approach to the topic,

and in the same manner she gives thanks to herself. Giving thanks is expressed with words and a self-portrait with a text that follows the form of a protected fetal position in which a tamed, healthy dose of self-criticism that arose from long-lasting dissatisfactions is inscribed.

In the first setting, the author presents her etching "Lunch" with the dimensions of a large family table right on top of a table, staging an actual layout like in a real situation of a Sunday lunch where she expressed her thanks. In "Welcome", by placing "Lunch" on a wall, he abolishes the representational-mimetic layer and its strong attachment to everyday life by admitting the artwork into a gallery-artistic context without its necessary attachment to an actual event. Objects, plates, glasses, cutlery, a jug and a bowl of bread, are simulating the created objects by being placed as if for a lunch. They are in an almost iconographical way connected to the persons to whom the author delivers her speech in the "Giving Thanks" artwork. Therefore, images represent images, so that all forms of representation, including the actual lunch, text and graphics, have the same reference code in which the image is understood as being referential or simulacric. We wonder what is so healing in repetitions, and what is so disturbing and exciting in an enchanting conflict with trauma, a dedicated lunch, in a precise drawing into which is woven, and then redeemed, the dissatisfaction of resolving a trauma by artwork?

Autobiographical motives, childhood memories and family relationships in "Giving Thanks", and the confrontation with exploitation and misunderstanding of the integrity of a person in "Double Expectations", are an inspiration for its own originality and radical subjectivity, in which the author transmits the trauma of relationships at work into the artworld. To address the trauma, Ivana Bajcer reconstructs objects related to her exploitation and humiliation at work. Through an artistic performance, a trauma that could not be resolved in everyday life is being resolved. Thus, for example, a harmless glove drawing in which the word "Disrespect" is woven, is in fact an act of "throwing a glove to the face" of a higher ranking person from work who sent the young artist to a glove maker to perform various private tasks.

"Double expectations" were realized in a series of twenty drawings of such objects in which the author merges the space of the private, the space of business and the space of public, into one - the space of resolving a trauma.

Ivana Bajcer was born in Zabok on September 12th, 1993. She graduated from The Graphics Department at The School of Arts, Design, Graphics and Clothing in Zabok, in 2012. She graduated from The Academy of Fine Arts in Zagreb, majoring in Graphic Arts, in the class of associate professor Tanja Dabo in 2018, and was awarded the Magna Cum Laude Award. She is a member of the HDLU (Croatian Association of Visual Artists) and HULU (Croatian Association of Visual Artists) in Split. She participated in numerous group and independent exhibitions in Croatia and abroad. She participated in the international workshop MAPWorkshop in Budapest (2016), at the 17th International Art Colony in Monošter/Szentgotthárd in Hungary (2018), at the 22nd International Art Colony LindArt in Lendava in Slovenia (2017) where she received an award for first place. She received a commendation for her successful work during the academic years of 2013/2014, 2014/2015 and 2016/2017. She received the Rector's Award for great teamwork, scientific and artistic work for the Opera "Agrippina" by Georg Friedrich Händel, which was a joint project of students of the University of Zagreb and the Croatian National Theatre in Zagreb (2016), and the Award for Best Artistic Realization exhibited at Kulturoš in the city of Čakovec (2018). She won Erste Bank's scholarship as a part of the Erste Fragment 13 in Zagreb (2017). She is the director of numerous educational programs and interactive workshops such as the "Graphics of the Letterpress"; [Grafika visokog tiska] at the international professional-scientific conference "Happy Children"; [Sretna djeca] by The Croatian School Museum in Zagreb. Currently, she is an assistant of Art in the field of Fine Arts, branch Graphic Arts, at the Academy of Applied Arts of the University of Rijeka.

Izložba je financirana sredstvima Ministarstva kulture RH i Gradskog ureda za kulturu Grada Zagreba.

NAKLADNIK Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti, Illica 85, Zagreb / ZA
NAKLADNIKA izv. prof. art. Tomislav Buntak, dekan ALU / VODITELJICA GALERIJE
mag.pov.umj.i sla. Korana Litvay/ PREDGOVOR
Davorka Perić / GRAFIČKO OBLIKOVANJE doc.art. Maja Rožman, mag. educ. art. Josip
Drdić / www.alu.unizg.hr / www.shira.alu.hr / www.facebook.com/GalerijaShira

galerija

ŠIRA

Preradovićeva 13
HR -10000 Zagreb
pon - pet: 9 -14 h, 18 - 20 h
sub: 11-16 h

University of Zagreb
Academy of Fine Arts

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti